

[Justitsministeren]

Det fremgår af begrundelsen for spørgsmålet, at spørgeren ønsker at kende tallene for 1991.

Justitsministeriet har til brug ved besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra rigsadvokaten, der har bedt de regionale statsadvokater om bidrag til besvarelsen.

Fire af de regionale statsadvokater har oplyst, at en besvarelse af spørgsmålet vil forudsætte en manuel gennemgang af et meget stort antal journalkort, hvilket ikke vil være muligt inden for den fastsatte tidsfrist for besvarelsen af spørgsmålet.

Statsadvokaten for Fyn m.v. har oplyst, at embedet efter en manuel gennemgang af ca. 1.500 journalkort for 1991 ses at have modtaget 67 klager over politimestrenes beslutninger om afvisning af anmeldelse, indstilling af efterforskning og påtaleopgivelse. I 55 sager blev afgørelsen tiltrådt, og i 12 sager blev afgørelsen ændret.

Statsadvokaten i Viborg har oplyst, at embedet efter en manuel gennemgang af 2.052 journalkort fra 1991 og en gennemgang af de udfundne klagesager ses at have modtaget 104 klager, hvoraf 8 førte til, at afgørelserne blev ændret.

Rigsadvokaten har oplyst, at der i Rigsadvokaturen i 1991 er modtaget 317 klagesager. I 9 tilfælde har klagen medført, at afgørelsen blev foreløbigt ændret, eventuelt således at der blev foretaget ny efterforskning, der i nogle tilfælde har ført til, at afgørelsen blev tiltrådt.

Justitsministeriet fører ikke statistik over, i hvilket omfang klager til ministeriet over rigsadvokatens afgørelser fører til en ændret afgørelse. En besvarelse af spørgsmålet ville derfor forudsætte en ressourcekrævende manuel gennemgang af et stort antal konkrete sager. Justitsministeriet har ikke fundet mulighed for at iværksætte en sådan gennemgang.

Det bemærkes herved, at ved lov nr. 385 af 20. maj 1992 om ændring af retsplejeloven, straffeloven, færdselsloven og udlændingeloven (Anklagemyndighedens struktur), der trådte i kraft den 1. oktober 1992, blev den hidtidige adgang til at få prøvet en afgørelse gennem fire instanser inden for anklagemyndigheden erstattet af et to-instanssystem, således at der i overensstemmelse med det almindelige princip i dansk ret alene er adgang til at påklage en afgørelse én gang til den umiddelbart overordnede myndighed.

For Justitsministeriets vedkommende indebærer lovændringen, at ministeriet behandler klager over afgørelser truffet af rigsadvokaten som 1. instans, jf. retsplejelovens § 98, stk. 4, mens rigsadvokatens afgørelse i en klagesag ikke kan påklages til ministeriet, jf. retsplejelovens § 99, stk. 3, 2. pkt.

Spm. nr. S 377

Til *arbejdsministeren* (4/2 93) af:

Tom Behnke (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvad Danmark og danskerne, herunder de danske arbejdere, får ud af Danmarks medlemskab af ILO?«

Begrundelse

Ifølge finansloven giver Danmark årligt 9,2 mio. kr. til ILO (Den Internationale Arbejdsorganisation) og får ikke så meget som 1 krone igen.

Spørgsmålet er således, hvad Danmark og den danske befolkning får ud af denne kæmpeudgift.

Særlig interessant er det naturligvis, hvad de danske arbejdere får ud af Danmarks medlemskab.

Beløbet taget i betragtning kunne pengene vel have gavnet den danske befolkning bedre ved en anden anvendelse.

Svar (11/2 93):

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

ILO (International Labour Organization) blev grundlagt i 1919 og er nu en særorganisation i FN-systemet. Organisationen, der fungerer på trepartsbasis (regeringer, arbejdsgivere og arbejdstagere) har som sin overordnede opgave at forbedre arbejdstagernes arbejds- og levevilkår, fremme social retfærdighed, fremme grundlæggende menneskerettigheder og forøge beskæftigelsen.

En af ILO's væsentligste aktiviteter er at udforme internationale arbejdsstandarder om alle aspekter af arbejdslivet. Hvert år i juni måned afholdes den internationale arbejdskonference i Genève, hvor man bl.a. udarbejder nye konventioner og henstillinger. Fra dansk side deltager regeringen samt repræsentanter for arbejdsmarkedets parter.

ILO overvåger omhyggeligt, at ratificerede konventioner overholdes.